

[Melchior]

Men som sagt, sammenfattende vil vi gerne tale med arbejdsministeren og regeringen om det hele.

Ole Henriksen (SF):

Arbejdsministeren takkede for de mange positive bemærkninger, socialistisk folkeparti havde fremsat om dette lovforslag. Én, to, mange, er der noget, der hedder. Jeg har sidet og talt efter: der var to, og det skal lige præciseres, at vi ikke kan komme højere i denne forbindelse. Nogle ting synes vi måske er rimelige, men dog kritisable på visse områder med hensyn til den effekt, de vil få. Et spørgsmål, som også hr. Kaj Poulsen var inde på, er spørgsmålet om den forringede service, der vil blive en følge af, at man forhøjer grænsen fra 1.000 til 5.000 medlemmer som betingelse for statsanerkendelse af A-kasser. Nu er det sådan, at arbejdsministeren har forhandlet med arbejdsmarkedets parter, og det vil som regel sige LO og Dansk Arbejdsgiverforening, men sandheden er jo, at der er mange forbund og mange A-kasser uden for dette område, som ikke har været med i disse forhandlinger. Hvordan vil man sikre den tredjedel af A-kasserne, som vil forsvinde, en god faglig service? Når man har indført en parallelanvisning, som mange A-kasser i dag overvejer at påtage sig, er det jo netop ud fra et ønske om at yde en god faglig service over for medlemmerne med hensyn til anvisning af job derved, at man i de pågældende fagforeninger har kendskab til de job, man anviser til. Hvordan vil det f.eks. gå, hvis man flytter journalistforbundet over i en eller anden – jeg ved ikke hvilken – A-kasse, så journalisterne skal gå op i en anden A-kasse og blive kontrolleret, medens selve fagforeningen ligger et helt tredje sted i byen? Hvordan tror man kontakten med medlemmerne vil blive i en sådan afdeling? Den slags eksempler kan der nævnes mange af, for det er ca. 1/3 af de nuværende kasser, som vil få disse helt klare problemer.

Jeg kan altså ikke se andet, end at der er en lang række spørgsmål, som vi må arbejde videre med, og at det må ske under et udvalgsarbejde. Jeg tror heller ikke, at vi er i stand til at gennemføre loven til det tidspunkt, arbejdsministeren foreslår den gennemført til.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg tror, hr. Ole Henriksen har misforstået mit indlæg. Jeg forstår godt, at der set fra et københavnersynspunkt ikke kan være nogen problemer med den service, de små kasser kan yde, fordi de små kasser jo generelt har deres hovedkontor i København, men problemet opstår i f. eks. Tønder, Århus, Ålborg og Skagen. Hvilken faglig service, som hr. Ole Henriksen er inde på, kan de kasser, der ligger i København, yde deres medlemmer? Ved at ændre kassernes medlemsantal opnår man økonomisk mulighed for at oprette flere afdelinger rundt omkring i landet, således at man forbedrer servicen for medlemmerne. Som vi har det i øjeblikket, er servicen for medlemmerne god i København, men ude omkring i landet må man henvende sig andre steder for at få besked om faglige og Akassemæssige spørgsmål.

Jørgen Jensen (DKP):

Nu skal man ikke glemme, at de små kasser som regel også omfatter små grupper, altså specialistergrupper, og derfor tror jeg heller ikke, denne sammenlægning er heldig, men det gælder om meget af det, der er foreslået, at det må behandles i udvalg, hvor vi må se nærmere på det.

Men det er nogle andre spørgsmål, jeg gerne vil tage fat på nu, og det er f.eks. spørgsmålet, om det her er en stramning eller ikke en stramning. Skal vi nu ikke erkende for hinanden, at man rent administrativt har strammet reglerne hen ad vejen i takt med presset på de arbejdsløse fra den ene side af salen? Mange af de domme, der er faldet om vægning osv., har været præget af den offentlige debat, der har været herhjemme.

Begrebet at stå til rådighed for arbejdsmarkedet er også blevet strammet hen ad vejen: når der var pres på i den almindelige debat om, at de arbejdsløse ikke ville tage arbejde, har direktoratet strammet disse regler. Så siger man her: nu gennemfører vi noget, så folk kender deres rettigheder og ved, hvad de må.

Men hvad er det reelt, der foreslås med hensyn til dette at stå til rådighed? Ja, der står f.eks. om retten til at tage uddannelse, at hovedsynspunktet her som hidtil vil være, at deltagelse i kompetencegivende uddannelser